

плоска и твърдѣ малко издадена и между очи-тѣ ѝ нѣма много раздалечь; а кучешки-тѣ ѝ зѣби сѫ длъги. Маймуна-та има толкова зѣби колкото и човѣкътѣ, и имѣтъ сѫшти-тѣ имена; нѣ члѣнове-тѣ на тѣлото ѝ сѫ направени малко друго-яче; маймуна-та има и на четири-тѣ члѣна еднакви длъги пръстие, съ които може да зима и да дѣржи нѣшта, както ми съ ржцѣ-тѣ, затова я и наричать *четириережко* животно. Тая направа на члѣнове-тѣ бѣрка на маймуни-тѣ да ходятъ свободно, нѣ много имъ помага да лазятъ; затова ги наричать и *лазаче*.

Маймуни-тѣ живѣхтъ по гори-тѣ на горештий поясъ, и се събиратъ повече на стада. Тии се въсъкачватъ на дрѣвета-та, като пригъръштатъ дъниште-то, а нѣ съ ногти-тѣ. По земя-та ходятъ съ мяка, като стѫпватъ и съ четири-тѣ си члѣна. Маймуни-тѣ се хранятъ съ плодове, нѣ ядатъ и на сѣкоми и яйца отъ малки птичета. Тии ходятъ на грабежъ съ главатаре, които носятъ тояги. Маймуни-тѣ уобщте сѫ събудени, бѣрви, пъргави, хитри и приимливи; нѣ, кога останѣхтъ, углупѣватъ и ставатъ зли; твърдѣ мячно се опитомяватъ. Всякой знае, колко тии обичатъ да правятъ всичко, штото видятъ.

Нека кажемъ сега и за голѣма-та маймуна, *орангутангъ*, която живѣе само по гори-тѣ на топлий климатъ. Орангутангъ-тѣ става голѣмъ колкото единъ човѣкъ; нѣ ржцѣ-тѣ му достигатъ до земя-та. Кога порасте, става много вѣлъ и не се прѣдава живъ; нѣ, кога го уловятъ отъ малѣкъ, лесно се опитомява. Орангутангъ-тѣ си прави одрове на високи дрѣвета; брани се съ тояги, съ камене и съ плодове, кога го налѣтятъ; кога го прѣнескатъ въ подстудени мѣста, поболѣва се отъ дробна болѣсть и умира.